

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	1
2. Bygningmæssige forhold.....	5
2.1. Celler	6
2.2. Bade- og toiletforhold.....	7
2.3. Gangarealer	8
2.4. Opholdsrum	8
2.5. Gårdtursareal	9
2.6. Fritidsrum	10
2.7. Vaskefaciliteter	10
2.8. Observationsafdeling	11
2.9. Øvrige lokaler	14
3. Arbejde mv., undervisning og fritid.....	14
3.1. Arbejde mv.....	14
3.2. Undervisning.....	17
3.3. Fritid.....	17

4. Andre forhold.....	18
4.1. Forplejning.....	18
4.2. Kvindelige domfældte	20
4.3. Børn og unge	20
4.4. Lægebetjening mv.	21
4.5. Vold.....	22
4.6. Præst.....	22
4.7. Orientering om vilkår for opholdet	23
5. Grønlandsk mad til Anstalten ved Herstedvester/Amtshospitalet Vordingborg, Grønlanderafdelingen.....	24
6. Kriminalforsorgen i Frihed.....	26
7. Møde med talsmanden.....	27
7.1. Opsparingsmuligheder.....	27
7.2. Beskæftigelse som fisker	29
7.3. Anstaltsavis	31
8. Samtaler med domfældte.....	31
9. Samtaler med ansatte.....	32
10. Andet.....	32
11. Gennemgang af rapporter.....	33
11.1. Enrumsanbringelse	33
11.1.1. Regelgrundlaget.....	33
11.1.2. Anbringelse i enrum	34
11.1.2.1. Foreløbig anbringelse i enrum	34

11.1.2.2. Endelig anbringelse i enrum.....	35
11.1.3. Ophør af enrumsanbringelse.....	41
11.2. Anbringelse i observationscelle.....	42
11.2.1. Retsgrundlaget.....	42
11.2.2. Betingelser for anbringelse.....	42
11.2.3. Begrundelsen for anbringelse.....	43
11.2.4. Magtanvendelse.....	43
11.2.5. Visitation.....	44
11.2.6. Kompetence.....	44
11.2.7. Observationsarket.....	46
11.2.7.1. Lægetilsyn.....	46
11.2.7.2. Observation.....	47
11.2.7.3. Underskrift.....	48
11.2.8. Ophør.....	48
11.3. Visitation.....	48
12. Opfølgning.....	49
13. Underretning.....	49

Den 1. januar 1997 trådte lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand i kraft. I bemærkningerne til lovforslagets § 18 blev det forudsat at ombudsmanden foretager systematiske inspektioner af fængsler til opfyldelse af en anbefaling fra Den Europæiske Komité vedrørende forebyggelse af tortur og anden umenneskelig behandling eller straf.

Som et led i inspektionsvirksomheden foretog jeg og en af embedets øvrige medarbejdere den 17. august 1999 inspektion af Anstalten for domfældte i Qaqortoq. Til stede under inspektionen var bl.a. anstaltsleder Ingolf Brown.

I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale til gennemgang, jf. nærmere punkt 11. nedenfor.

Jeg har tidligere den 14. oktober 1993 inspiceret Anstalten for domfældte i Qaqortoq. Inspektionen er omtalt i Folketingets Ombudsmands beretning for året 1993, s. 384ff.

Inspektionen den 17. august 1999 bestod af en indledende samtale med anstaltslederen og ansatte. En ansat fra Kriminalforsorgen i Frihed var til stede under denne samtale. Inspektionen bestod endvidere af en samtale med talsmanden for de domfældte, samtaler med de domfældte der havde anmodet om det, en samtale med to ansatte, rundgang i anstalten og en afsluttende samtale med anstaltslederen.

I tilslutning til inspektionen blev der udarbejdet

- et referat af 25. august 1999 af den indledende samtale,

- et referat af samme dato af samtalen med talsmanden og anstaltslederens efterfølgende bemærkninger og
- et notat af samme dato om iagttagelser mv. under rundgangen.

Med brev af 2. september 1999 sendte jeg det nævnte materiale til anstaltslederen idet jeg bad om at modtage eventuelle bemærkninger eller rettelser. Jeg modtog i den anledning med brev af 21. september 1999 supplerende oplysninger. Disse oplysninger er medtaget under de relevante punkter nedenfor.

Referatet af samtalen med talsmanden blev den 2. september 1999 sendt til talsmanden for at også han kunne fremsætte eventuelle bemærkninger eller fremkomme med eventuelle rettelser hertil. Jeg har ikke modtaget nogen henvendelse fra talsmanden.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Anstalten for domfældte i Qaqortoq, Politimesteren i Grønland og Direktoratet for Kriminalforsorgen til eventuelle bemærkninger om de faktiske forhold som den foreløbige rapport måtte give anledning til. Jeg har ikke modtaget yderligere bemærkninger.

2. Bygningsmæssige forhold

Anstalten for domfældte i Qaqortoq har på grund af ombygning og tilbygning i 1995/1996 ændret sig væsentligt siden inspektionen i 1993.

Anstalten er beliggende i en blå træbygning i udkanten af byen. Bygningskomplekset består af en oprindelig bygningsdel med stueplan og kælder, en bygningsdel i et plan der forbinder den oprindelige del og tilbygningen, og en nybygning med stueplan og første sal. Nybygningens første sal er indrettet med bolig for anstaltslederen.

2.1. Celler

Den oprindelige bygningsdel indeholder en belægningsafdeling med 10 celler der hver er ca. ni m² store.

Cellerne er indrettet med briks (med madras af brandhæmmende materiale), bord, stol, skrivehylde, hylde, vægskab, klædeskab, vask (med varmt og koldt vand), spejl, lamper, opslagstavle, billedlister, brandalarm og radiator. Cellerne er velforsynede med stikkontakter. De domfældte har mulighed for at medtage eget fjernsyn, radio og lignende.

Lofterne er hvide, gulvet er gråt, og væggene er grønne – bortset fra i en celle der netop var sat i stand, og hvor væggene er lyse.

Fra én af cellerne er der egen og direkte indgang til et badeværelse. Cellen anvendes primært af kvindelige domfældte.

Der er i hver af cellerne et vindue med ventilationskanal (af forskellig art) og med persienne.

Det blev under inspektionen oplyst at det om vinteren i nogle celler der vender mod nord, er nødvendigt at tape ventilationsklappen i vinduet til.

Jeg henstiller til anstaltslederen at foranledige det undersøgt hvorvidt det er muligt at udbedre – eller udskifte med andre ventilationsanordninger – de ventilationsklapper der om vinteren må tapes til, således at ventilationssystemet ikke skal tapes til, men også kan anvendes om vinteren uden at der samtidig opstår risiko for træk. Jeg udbeder mig underretning om resultatet af sådanne undersøgelser.

Cellerne og deres inventar fremstod i øvrigt pæne og velholdte. Jeg har ingen bemærkninger til cellerne eller inventaret.

2.2. Bade- og toiletforhold

For enden af gangen på belægningsafdelingen er der indrettet et badeværelse til brug for de domfældte. Lokalet er indrettet med vask, spejl, lamper og et vindue. Der er adgang til to særskilte toiletrum (med døre) og et bruserum (med forhæng). Væggene er beklædt med hvide fliser til omtrent hovedhøjde og i øvrigt malet gule.

På tidspunktet for inspektionen var bruserummet jordslået, hvilket efter det oplyste skyldtes manglende mekanisk udluftning. Det blev oplyst at det var besluttet at istandsætte afdelingen.

Anstaltslederen har i brevet af 21. september 1999 oplyst at badeværelset nu er istandsat med fliser fra gulv til loft.

Badeværelset der er en integreret del af én af cellerne, er udstyret med toilet, vask, spejl, lampe og et bruserum.

Også her er væggene beklædt med hvide fliser til omtrent hovedhøjde og i øvrigt malet gule.

Det blev oplyst at der fra dette badeværelse er mekanisk udsugning, hvorfor bruserummet ikke er jordslået.

På baggrund af oplysningen om istandsættelsen af badeværelset har jeg ikke grundlag for at foretage mig noget vedrørende bade- og toiletforholdene, der i øvrigt fremtrådte pæne og vedligeholdte. Jeg går dog ud fra at anstalten vil være opmærksom på eventuelle udluftningsproblemer i badeværelset.

2.3. Gangarealer

Gangarealet på belægningsafdelingen er udstyret med en opslagstavle og lamper. Der er ingen udsmykning. Væggene er malet lyseblå, og dørene til cellerne er blå. For enden af gangarealet er der indrettet en telefonplads med mønttelefon og stol.

Belægningsafdelingen er via en gang forbundet med tilbygningen. Dette gangareal er på den ene side indrettet med vinduer der vender ud mod gårdtursarealet, og på den anden side med mindre depotrum. (Det blev under inspektionen oplyst at det overvejes at indrette et af disse depotrum med et lille arbejdsbord således at rummet kan anvendes til loddearbejde.)

Der er umiddelbart uden for belægningsafdelingen adgang fra stueetagen til kælderetagen ad en trappe. Trappeskakten er udsmykket med to sælskind.

De forskelligt farvede døre på selve belægningsafdelingen udgør efter min opfattelse en udsmykning i sig selv.

Gangarealerne og trappeskakten giver mig ikke anledning til bemærkninger.

2.4. Opholdsrum

I nybygningen er der i stueetagen indrettet en opholdsafdeling til brug for de domfældte. Afdelingen består af et opholdsrum med køkken, en tv-stue og et depot.

Opholdsrummet er indrettet med borde og stole. Der er endvidere opstillet et sammenklappeligt bordtennisbord.

Køkkenet er indrettet med bl.a. skabe, bord, vask, opvaskemaskine, køleskab og komfur med emhætte.

Tv-stuen er indrettet med blå sofaer, bord og fjernsyn.

I depotrummet findes der skabe samt køle- og frysefaciliteter.

Loftet i opholdsafdelingen er hvidt, væggene er laksefarvede og gulvet gråt. Der er ophængt gardiner.

Opholdsafdelingen, der – som det fremgår – indeholder forskellige fællesfaciliteter, gjorde et udmærket indtryk.

Jeg anmoder anstaltslederen om at oplyse hvorvidt der forefindes spil til udlån til de domfældte til brug f.eks. i opholdsrummet.

2.5. Gårdtursareal

Gårdtursarealet er et mindre og ikke-sikret område. På arealet er opstillet bord, bæk og blomsterkumme.

Det blev under inspektionen oplyst at der på grund af arealets størrelse ikke er mulighed for boldspil. Det blev yderligere oplyst at der påtænkes opsat billeder i gården for at gøre den mere attraktiv.

Det ville naturligvis være ønskeligt om der på gårdtursarealet var mulighed for boldspil og lignende. Umiddelbart har jeg imidlertid ikke tilstrækkeligt grundlag for at henstille en udvidelse af arealet. Gårdtursarealet giver mig i øvrigt ikke anledning til bemærkninger.

Af § 7 i anstaltslederens bestemmelser af 1. juni 1999 om ordensregler for opholdet i anstalten fremgår det at bl.a. tilbageholdte i almindelighed har adgang til ”2 x ½ times gårdtur pr. dag”. Af § 2, stk. 4 og 5, i anstaltslederens bestemmelser af

samme dato vedrørende tilbageholdte fremgår det imidlertid at tilbageholdte dagligt skal have adgang til "Frisk luft i det fri 1 gang, af 60 minutters varighed".

Jeg henstiller til anstaltslederen at bringe overensstemmelse mellem de to nævnte regelsæt.

2.6. Fritidsrum

I anstaltens kælderetage er der indrettet et styrketræningslokale. Lokalet var under istandsættelse på tidspunktet for inspektionen. Lokalet er udstyret med tre vinduer med panserglass. (Ruden i det ene vindue var tydeligt mærket efter slag.) I lokalet skulle der efter det oplyste opstilles en motionscykel og diverse vægttræningsredskaber (med vejledning).

Vægge og loft er lyse.

I kælderetagen er der også indrettet et hobbyværksted med bl.a. bor, sav, hammer mv. Der er i lokalet mulighed for at de domfældte kan udføre træarbejder.

Anstaltslederen har i brevet af 21. september 1999 oplyst at istandsættelsen af kælderetagen er tilendebragt.

For så vidt istandsættelsen også har omfattet en udskiftning af ruden i styrketræningslokalet, har jeg ikke grundlag for at foretage mig noget i relation til fritidsrummene. Hvis der derimod ikke er sket en udskiftning af ruden, henstiller jeg til stationslederen at ruden udskiftes.

2.7. Vaskefaciliteter

I kælderetagen er der opstillet en vaskemaskine og en tørretumbler. Det blev oplyst at anstalten stiller vaskepulver til rådighed. De indsatte vasker selv deres tøj dog ikke sengelinned, der vaskes af gangmanden.

Det fremgår af § 8, stk. 2, i anstaltslederens bestemmelser af 1. juni 1999 om ordensregler for opholdet i anstalten at anstalten har vaskemaskine og tørretumbler til fri afbenyttelse.

Afskærmningen på to loftsmonterede lamper i dette afsnit manglede.

Idet jeg går ud fra at disse mangler udbedres ved førstkommende lejlighed – hvis det ikke allerede er sket – foretager jeg mig ikke noget i relation til de domfældtes vaskefaciliteter.

2.8. Observationsafdeling

Der er i kælderetagen indrettet en observationsafdeling med forrum, toilet og en celle.

Observationscellen er udstyret med en fastmonteret seng. Der er ikke andet celleinventar.

Cellen er udstyret med røgalarm, lys og cellekald. Cellekaldet blev afprøvet med tilfredsstillende resultat. I celledøren er der en observationsrude. Cellens vindue er på den udvendige side udstyret med trælameller der er placeret på skrå.

Cellen er malet i en lys farve.

Det blev oplyst at cellen siden dens etablering kun er blevet brugt to til tre gange. Når cellen anvendes, er to anstaltsbetjente på vagt (der er ikke tale om sovevagt). Der foretages notat om tilsyn hver time.

Toiletrummet er indrettet med et toilet, en vask, et spejl og et lavt vindue der er højt placeret. I spejlet manglede fire spejlfliser. Det blev oplyst at nye spejlfliser er indkøbt.

Jeg går ud fra at de manglende spejlfliser er opsat, og jeg foretager mig derfor ikke noget i relation til toiletrummet.

I forbindelse med min tidligere inspektion af Anstalten for domfældte i Qaqortoq meddelte Direktoratet for Kriminalforsorgen i brev af 31. marts 1995 ombudsmanden at Politimesteren i Grønland over for direktoratet havde foreslået at (den tidligere eksisterende) sikringscelle i anstalten blev indrettet som observationscelle i overensstemmelse med de indretningsmæssige krav der stilles med hensyn til indretning og udstyr af observationsceller i de danske anstalter. Direktoratet oplyste endvidere at direktoratet havde tilsluttet sig politimesterens indstilling.

Den 6. april 1995 tog ombudsmanden det oplyste om indretning af observationscelle i den celle i anstalten der hidtil havde været benyttet som "sikringscelle", til efterretning.

I forbindelse med ombudsmandens behandling af en anden sag (Direktoratet for Kriminalforsorgens sag j.nr. 4.k.97-1331-357) har Direktoratet for Kriminalforsorgen i brev af 19. oktober 1998 meddelt ombudsmanden at der da var bestilt celleinventar mv. til bl.a. observationsceller i Grønland, og at direktoratet samtidig havde anmodet de grønlandske anstalter om at ombygge og indrette sikrings- og observationscellerne i henhold til de regler der gælder for indretning af sikrings- og observationsceller i de danske fængsler (dog med dispensation fra disse regler i et vist omfang for så vidt angår Anstalten for domfældte i Nuuk). Det fremgår af det materiale som direktoratet i den forbindelse sendte til ombudsmanden, at bord og bæk blev bestilt hos arbejdsdriften den 22. juli 1998.

Af Direktoratet for Kriminalforsorgens skrivelse af 27. maj 1994 vedrørende nye regler om anvendelse af observationscelle, sikringscelle, fiksering mv. fremgår det under punkt 2 at direktoratet finder at bl.a. observationsceller bør indrettes og ud-

styres efter standarder der er foreslået af en arbejdsgruppe vedrørende anvendelse af sikringscelle i Kriminalforsorgens anstalter og arresthuse. Arbejdsgruppen afgav i november 1992 en indstilling om sikringsceller og observationsceller. I indstillingen med tilhørende bilag (bilag 6) er det anført at inventaret i en observationscelle begrænses til en fastspændt vægbriks og et møbel bestående af bord og stol der fastspændes til gulvet. For så vidt angår bord og stol, skal der være tale om et samlet møbel der er fremstillet af massivt træ med afrundede hjørner.

Oplysningerne dels i Direktoratet for Kriminalforsorgens brev af 31. marts 1995, dels om ombygning af Anstalten for domfældte i Qaqortoq i 1995/1996 og af Anstalten for domfældte i Aasiaat i 1997 har givet anledning til en vis undren over at direktoratet tilsyneladende først i oktober 1998 har anmodet de grønlandske anstalter om at ombygge og indrette sikrings- og observationscellerne i henhold til de regler der gælder for indretning af sikrings- og observationsceller i de danske fængsler.

Jeg anmoder Direktoratet for Kriminalforsorgen om nærmere oplysning om dette spørgsmål.

Som det fremgår af det der er anført ovenfor, blev det i forbindelse med inspektionen konstateret at observationscellen ikke er udstyret med et møblelement der består af bord og stol.

Det er beklageligt at anstaltens observationscelle ikke er udstyret forskriftsmæssigt. Jeg anmoder anstaltslederen om en udtalelse om årsagen hertil. Hvis forholdet på nuværende tidspunkt ikke er bragt i orden, henstiller jeg at observationscellen snarest muligt bringes i forskriftsmæssig stand. Jeg udbeder mig underretning når forholdet er bragt i orden.

2.9. Øvrige lokaler

Anstaltens øvrige lokaler fordeler sig på et anstaltslederkontor, et vagtkontor med tekøkken, to vagtlokaler, et badeværelse og et kontor- og venterum til brug for Kriminalforsorgen i Frihed.

Jeg har ingen bemærkninger til disse lokaliteter.

3. Arbejde mv., undervisning og fritid

3.1. Arbejde mv.

Det blev oplyst at mulighederne for beskæftigelse i Grønland på tidspunktet for inspektionen var så gode at der nærmest var tale om mangel på arbejdskraft. Seks af de domfældte var således i beskæftigelse uden for anstalten, en domfældt lavede fiskegrej, og yderligere en domfældt (en førtidspensionist) fungerede som gangmand.

Efter bestemmelsen i § 103, stk. 1, 1. pkt., i den grønlandske kriminallov skal den dømte så vidt muligt beskæftiges med arbejde hvortil han er egnet, eller i det omfang det findes formålstjenligt, oplæres i et for ham passende erhverv.

Efter bestemmelsen i § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 239 af 1. april 1999 om anstaltsophold i Grønland har de domfældte pligt til at påtage sig beskæftigelse efter anstaltens bestemmelse. Efter bekendtgørelsens § 35, stk. 1, finder de forudgående bestemmelser tillige anvendelse på tilbageholdte i det omfang hensynet til sikringen af tilbageholdelsens formål eller hensynet til sikringen af opretholdelse af orden og sikkerhed i anstalten gør det nødvendigt, og det er foreneligt med tilbageholdelsens formål. § 35 henviser herved til kapitel 5, § 18 d, i lov om rettens pleje i Grønland.

Efter bestemmelsen i § 1, stk. 1, i anstaltslederens bestemmelser af 1. juni 1999 vedrørende beskæftigelse af anstaltens indsatte har alle domfældte og tilbageholdte pligt til at påtage sig beskæftigelse efter anstaltens bestemmelser.

Jeg har i forbindelse med min inspektion af Anstalten for domfældte i Nuuk anmodet Politimesteren i Grønland om en udtalelse til spørgsmålet om hvorvidt tilbageholdte i anstalten har arbejdspligt. Når jeg har modtaget politimesterens udtalelse, vil jeg tage stilling til hvorvidt jeg har grundlag for at foretage mig noget i relation til den nævnte anstaltslederbestemmelse i forbindelse med inspektionen af Anstalten for domfældte i Qaqortoq.

Det blev samtidig oplyst at de domfældte modtager mindste timeløn efter SIK-overenskomsten på 60 kr. i timen. De domfældte der er beskæftiget uden for anstalten, har mulighed for at modtage forskellige tillæg. Lønnen indsættes på en bankkonto. De domfældte betaler for kost og logi ligesom der foretages hævnninger til lommepege og eventuelle yderligere beløb til dækning af indkøb af arbejdstøj eller andet, f.eks. et fjernsyn.

Det blev oplyst at de domfældte der er i beskæftigelse uden for anstalten, på tidspunktet for inspektionen betalte 450 kr. om ugen for kost og logi, hvorimod andre domfældte betalte 730 kr. Det blev samtidig oplyst at beløbet på 450 kr. ville blive hævet til 730 kr. således at der er ens forhold for alle domfældte i anstalten.

I forbindelse med inspektionen af anstalten i 1993 rejste jeg over for Direktoratet for Kriminalforsorgen spørgsmålet om bl.a. anstaltens beskæftigelsestilbud til de domfældte. I brevet af 31. marts 1995 oplyste direktoratet om dette spørgsmål bl.a. følgende:

”...

Som anført finder Politimesteren i Grønland og direktoratet det mest hensigtsmæssigt og bedst stemmende med kriminalloven, at der ikke søges etableret egentlige produktionsværksteder i selve anstalterne. Det bør først og fremmest tilstræbes, at de anbragte beskæftiges og uddannes uden for anstalternes regi. Såfremt dette ikke er muligt, er direktoratet imidlertid enig i, at der så vidt muligt skal tilbydes de anbragte anden beskæftigelse. Sådan beskæftigelse består dels i deltagelse i det traditionelle fiskeri- og fangererhverv, dels i udførelse af service- og vedligeholdelsesopgaver (såkaldt økonomiarbejde) på anstalterne. Hertil kommer projektorienterede ad hoc-opgaver med tilknytning til disse hovedbeskæftigelser. Der kan i varierende omfang være knyttet elementer af oplæring/uddannelse til beskæftigelsen.

Direktoratet finder, at den fremtidige beskæftigelse, der ikke kan ske uden for anstaltens regi, også fremover skal være baseret på disse former for beskæftigelse. Direktoratet finder dog samtidig, at der kan være behov for at gennemføre beskæftigelsen i en mere struktureret form, end det i nogle tilfælde sker nu. Det bør således tilstræbes, at der sker en mere systematisk planlægning af beskæftigelsen af den enkelte. Direktoratet finder således for eksempel, at der bør lægges planer for de enkelte indsatte med henblik på at sikre tilbud om relevant beskæftigelse i et omfang svarende til en normal arbejdsuge. Beskæftigelsen kan eventuelt have vekslende indhold af økonomiarbejde, fangstture og projektopgaver.

...

Direktoratet agter at drøfte de nævnte spørgsmål med Politimesteren i Grønland og de grønlandske anstaltsledere.”

I brev af 6. april 1995 tog ombudsmanden det oplyste til efterretning og udbad sig samtidig underretning om hvad resultatet bliver af drøftelserne med Politimesteren i Grønland og de grønlandske anstaltsledere.

Ombudsmanden har herefter i en række skrivelser modtaget meddelelser om spørgsmålet fra Direktoratet for Kriminalforsorgen. Direktoratet har i et brev af 20. september 1999 oplyst at der er nedsat en arbejdsgruppe der har til opgave at overveje hvorledes der kan etableres en mere struktureret beskæftigelse/aktivering i anstalterne i Grønland. Arbejdet skulle være afsluttet senest den 1. juli 2000. Direktoratet har senere meddelt at arbejdsgruppens arbejde først bliver færdigt i september måned 2000.

På den baggrund og da beskæftigelsessituationen for de domfældte efter det oplyste på tidspunktet for inspektionen var gunstig i Qaqortoq, foretager jeg mig i relation til denne inspektion ikke noget vedrørende spørgsmålet om beskæftigelsestilbud til de domfældte i Anstalten for domfældte i Qaqortoq.

3.2. Undervisning

Anstaltslederen oplyste at der ikke er afsat midler til undervisningstimer i anstalten. Hvis en domfældt har ønske om at modtage undervisning, kan den pågældende få udgang om aftenen til at følge aftenskoleundervisning. Anstaltslederen nævnte et konkret eksempel med en domfældt der på denne måde havde taget folkeskolens afgangseksamen. Forløbet var blevet betragtet som beskæftigelse.

Efter bestemmelsen i § 20 i bekendtgørelse nr. 239 af 1. april 1999 om anstaltsophold i Grønland kan der – når det anses for formålstjenligt og fare for misbrug ikke antages at foreligge – meddeles tilladelse til ophold uden for anstalten (udstationering) til bl.a. deltagelse i undervisning.

Jeg går herefter ud fra at de domfældte – med fornøden tilladelse – kan få mulighed for at modtage såvel aftenskoleundervisning som almindelig skoleundervisning i dagtimerne. Herefter giver det oplyste mig ikke anledning til bemærkninger.

3.3. Fritid

Det blev oplyst at de domfældte om vinteren har adgang til en sportshal – typisk to timer hver lørdag. Om sommeren spiller de domfældte fodbold eller deltager i sejlads.

Aktivitetmulighederne for de domfældte består i øvrigt – sommer og vinter – i bordtennis, dart, video, vægttræning og kortspil.

Efter bestemmelsen i § 15, stk. 1, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland skal de domfældte i fritiden have passende muligheder for at holde sig orienteret ved avislæsning, gennem radio, tv mv. Der skal være adgang til lån af bøger og tidsskrifter og så vidt muligt være tilbud om fritidsundervisning og forskellige former for sportsudøvelse.

Af anstaltens orienteringshæfte, jf. nedenfor under punkt 4.7., fremgår det at biblioteksbesøg hver torsdag eftermiddag foregår som uledsaget udgang efter aftale med personalet. Af den skriftlige vejledning fremgår det at der kan gives særudgange af to til tre timers varighed til bl.a. bogbytning på biblioteket.

Af den skriftlige vejledning fremgår det endvidere at de domfældte har mulighed for at høre radio, se tv og læse bl.a. aviser. Det er angivet at de domfældte skal spørge personalet om mulighederne for at "låne, leje eller købe, radio, tv, blade mv."

Jeg anmoder anstaltslederen om at oplyse hvori de domfældtes mulighed for at orientere sig ved avislæsning består.

Jeg har i øvrigt ingen bemærkninger til det oplyste om fritidstilbuddene.

4. Andre forhold

4.1. Forplejning

Det blev oplyst at de domfældte spiser varm mad midt på dagen og kold mad i form af platter til aften. Disse måltider køber anstalten hos en restaurant i byen for i alt 110 kr. pr. døgn (70 kr. plus 40 kr.). Hertil kommer morgenmad. Kosten er

mere dansk end grønlandsk præget. Det blev endvidere oplyst at personalet, der jævnligt smager kosten, finder den tilfredsstillende.

Hver torsdag sørger de domfældte selv for den varme mad. Menuen, der beløber sig til ca. 40 kr., fastsættes om tirsdagen, og indkøb foretages om onsdagen.

Anstaltslederen udtrykte ønske om indførelse af fuldstændig selvforplejning. Han gjorde i den forbindelse opmærksom på at anstalten ved ombygningen er blevet udstyret med et køkken med fornødne køkkenfaciliteter. Han tilkendegav samtidig et håb om at den besparelse der vil kunne fremkomme ved overgang til fuldstændig selvforplejning, vil kunne bruges på vedligeholdelse af anstalten.

I forbindelse med min efterfølgende inspektion af Anstalten for domfældte i Aasiaat fremførte den nævnte anstalt et ønske om selvforplejning to dage om ugen hele året. Det blev i den forbindelse oplyst at spørgsmålet om indførelse af selvforplejning er blevet inddraget i arbejdet i en arbejdsgruppe vedrørende alternativ beskæftigelse.

Jeg har i forbindelse med den nævnte inspektion anmodet Direktoratet for Kriminalforsorgen om at oplyse hvorvidt spørgsmålet om selvforplejning er undergivet arbejdet i den nævnte arbejdsgruppe. I bekræftende fald har jeg anmodet om underretning om resultatet af arbejdsgruppens arbejde og direktoratets stillingtagen. I benægtende fald har jeg bedt direktoratet om at overveje ønskerne om indførelse af selvforplejning i anstalterne for domfældte i henholdsvis Qaqortoq og Aasiaat og meddele mig resultatet af sådanne overvejelser.

Jeg vil senere vende tilbage til spørgsmålet i relation til min inspektion af Anstalten for domfældte i Qaqortoq.

Af § 10 i anstaltslederens bestemmelser om ordensregler for opholdet fremgår det at tilbageholdte, domfældte som er enrumsanbragt, samt domfældte der ikke har opnået ret til udgang, har mulighed for at foretage indkøb af nydelsesmidler, toiletartikler m.m. ved at rette henvendelse til personalet, som så ved lejlighed vil foretage disse indkøb.

De øvrige domfældte – forstår jeg – har mulighed for selv at foretage indkøb i byen.

4.2. Kvindelige domfældte

I Anstalten for domfældte i Qaqortoq indsættes såvel mænd som kvinder. Det blev oplyst at kønsfællesskabet i anstalten ikke volder problemer, og at kvinderne i anstalten kan være i fred for de mandlige domfældte. På tidspunktet for inspektionen var der én kvindelig domfældt i anstalten.

Jeg har ikke grundlag for at foretage mig noget vedrørende spørgsmålet om kønsfællesskab i anstalten idet jeg går ud fra at anstaltslederen til stadighed er opmærksom på om der opstår særlige problemer.

4.3. Børn og unge

På tidspunktet for inspektionen var der indsat en mandlig domfældt på 17 år. Det blev oplyst at den pågældende blev søgt motiveret til uddannelse, og at han i øvrigt blev behandlet som de ældre domfældte.

Det blev i den forbindelse oplyst at der i Grønland er to ungdomspensioner – hver med 10 pladser.

Anstaltslederen har i brevet af 21. september 1999 oplyst – må jeg forstå – at den pågældende ikke længere er anbragt i anstalten.

Jeg har ikke grundlag for at foretage mig noget i relation til spørgsmålet om unge domfældte i anstalten.

4.4. Lægebetjening mv.

Det blev oplyst at narkotika udgør et meget lille problem i anstalten, og at der i så fald er tale om hash. Anstalten kender derfor ikke til nedtrapning af domfældte.

Anstalten har ingen anstaltslæge og har ikke en beholdning af stærkere medicin end codimagnyltabletter. Hvis en domfældt har behov for medicin, ordineres den af sygehuset, der samtidig giver anstalten nærmere instruks.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 1 og 2, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland skal de domfældte have tilbud om lægebehandling og om sundhedsmæssig bistand, og personalet skal i tilfælde hvor en domfældt ønsker en læge tilkaldt, uden ophold underrette læge eller sygeplejerske.

Af § 5 i anstaltslederens bestemmelser om ordensregler for opholdet fremgår det at de domfældte snarest efter indsættelsen vil blive tilbudt fremstilling på byens sygehus med henblik på vurdering af behovet for en egentlig helbredsundersøgelse. Det fremgår endvidere at lægeordineret medicin og alt håndkøbsmedicin skal opbevares ved personalets foranstaltning i et aflåst skab hvorfra det kan udleveres efter behov.

Idet jeg går ud fra at anstalten forholder sig i overensstemmelse med de nævnte regler i såvel anstaltsbekendtgørelsen som anstaltslederens ordensregler, har jeg ikke grundlag for at foretage mig noget vedrørende dette spørgsmål.

4.5. Vold

Det blev oplyst at anstalten ikke har kendskab til den rangdeling mellem domfældte som kendes fra Danmark med stærke og svage indsatte.

Jeg har ikke grundlag for at foretage mig noget.

4.6. Præst

Det blev oplyst at præsten i byen ikke aflægger besøg i anstalten. De domfældte der har ønske om at deltage i en gudstjeneste, får tilladelse til udgang dertil.

Efter bestemmelsen i § 8 i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland skal den domfældte have adgang til at modtage besøg af en præst, prædikant, menighedsforstander eller lignende fra det trossamfund han tilhører.

Efter bestemmelsen i § 4 i anstaltslederens ordensbestemmelser fremgår det endvidere at en domfældt der ønsker en samtale med en præst, kan rette henvendelse derom til personalet.

Jeg går ud fra at det oplyste skal forstås sådan at præsten på den ene side ikke aflægger regelmæssige besøg af sig selv, men på den anden side kan aflægge besøg i anstalten hvis en domfældt anmoder derom.

Idet jeg i øvrigt går ud fra dels at anstaltslederens ordensbestemmelser tillige omfatter muligheden for en samtale med de persongrupper der er anført i anstaltsbekendtgørelsens § 8, dels at anstalten forholder sig i overensstemmelse med de nævnte regler, foretager jeg mig ikke noget vedrørende spørgsmålet.

4.7. Orientering om vilkår for opholdet

Efter bestemmelsen i § 2 i anstaltsbekendtgørelsen skal de domfældte ved indsættelsen orienteres om forholdene i anstalten og vejledes om reglerne for opholdet.

Det blev oplyst at de domfældte ved indsættelsen modtager en udskrift af strafberegningen, og at de modtager et orienteringshæfte om vilkårene for afsoningen. Jeg modtog et eksemplar af et sådant orienteringshæfte. Hæftet er affattet på såvel grønlandsk som dansk. Herudover modtog jeg en dansksproget vejledning om afsoning af frihedsstraf i Grønland. Det blev oplyst at også denne vejledning vil blive affattet på grønlandsk. Jeg forstår det sådan at vejledningen skal erstatte orienteringshæftet.

Orienteringshæftet indeholder et generelt afsnit. Det fremgår heraf bl.a. at de domfældte under opholdet er undergivet kriminallovens regler og skal ”opretholde” (overholde – går jeg ud fra) alle bestemmelser der omfattes heraf.

Vejledningen indeholder oplysning om at anstalten har ”nogle regler og love”, og at den domfældte kan låne dette materiale hos personalet. Det er efterfølgende et andet sted i vejledningen angivet at den domfældte har ret til at se hvad der står i Kriminalforsorgens regelsamling, og hvad anstalten har af særlige regler.

Anstaltslederen for Anstalten for domfældte i Qaqortoq har, som anført ovenfor, den 1. juni 1999 fastsat bestemmelser om ordensregler for opholdet i anstalten. Af § 2, stk. 1, i disse regler fremgår det at der ved indsættelsen bliver afholdt en ankomstsamtale med deltagelse af den indsatte og den vagthavende anstaltsbetjent, og at anstaltens husorden udleveres på grønlandsk eller dansk. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår det endvidere at der inden for otte dage efter indsættelsen bliver afholdt en førstegangssamtale mellem den indsatte og Kriminalforsorgen i Frihed.

Jeg går ud fra at der med ”anstaltens husorden” sigtes til orienteringshæftet der – som jeg forstår det – afløses af den skriftlige vejledning om afsoning af frihedsstraf i Grønland.

Jeg anmoder Politimesteren i Grønland om en udtalelse om hvorvidt orienteringshæftet og vejledningen indeholder en tilstrækkelig orientering om forholdene i anstalten og vejledning om reglerne for opholdet, jf. anstaltsbekendtgørelsens § 2.

5. Grønlandsk mad til Anstalten ved Herstedvester/Amtshospitalet Vordingborg, Grønlænderafdelingen

Under inspektionen henviste jeg til ønsket hos de indsatte i Anstalten ved Herstedvester og indlagte på Amtshospitalet Vordingborg, Grønlænderafdelingen, om at modtage grønlandsk mad. Det blev hertil oplyst at anstalten på tidspunktet for inspektionen ikke havde meget vildt at sende til Danmark, men at det formentlig kunne lade sig gøre at sende grønlandsk mad til Anstalten ved Herstedvester og Amtshospitalet Vordingborg, Grønlænderafdelingen. Det blev i den forbindelse oplyst at det er tilladt at sende fem kg til hver indsat de nævnte steder.

Det blev oplyst at institutioner – således også Anstalten for domfældte i Qaqortoq – ikke længere har erhvervsfangstbevis. Et sådant bevis udstedes nu kun til private personer hvis hovedindtægt stammer fra fangst. Anstalten anførte at der i den anledning (forud for regelændringen) var ført korrespondance med Direktoratet for Kriminalforsorgen og Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug om spørgsmålet om fangstbevis til anstalten idet et fangstbevis til anstalten ville betyde at anstalten kunne beskæftige nogle domfældte som fiskere og fangere.

Anstalten udleverede Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 34 af 17. december 1996 om fritidsjagtbeviser, anstaltens brev af 6. november 1996 til Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og Politimesteren i Grønlands breve af henholdsvis den 7. november 1996 og den 2. januar 1997 til an-

stalten (orienteringsbreve af politimesterens breve af de samme datoer til Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug).

Det fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse at ikke-erhvervsmæssig fangst, jagt og fiskeri kun må drives af personer med tilladelse dertil fra Landsstyret, og at Landsstyret kun kan dispensere fra reglerne i bekendtgørelsen hvis hensynet til videnskabelige undersøgelser tilsiger det.

Af Politimesteren i Grønlands brev af 7. november 1996 fremgår bl.a. følgende:

”...

I henhold til Kriminallovens § 103, stk. 1, er det endvidere en væsentlig del af de intentioner, der ligger i kriminalloven omkring fuldbyrdelse af anstaltsdomme, at den domfældte skal bevare sin tilknytning til det grønlandske samfund igennem beskæftigelse under fuldbyrdelsesforløbet som alt-overvejende hovedregel udenfor anstalten, og det vil derfor være i strid med kriminallovens intentioner omkring resocialisering af de domfældte, såfremt de domfældtes adgang hertil indskrænkes. Navnlig i anstalterne i Aasiaat og Qaqortoq er beskæftigelsesmulighederne for de domfældte udenfor anstalterne meget begrænsede, og adgangen for de domfældte til under opholdet i anstalten at udøve jagt og fiskeri er derfor en meget væsentlig del af de beskæftigelsesmuligheder, som forefindes i anstalterne. Der er således ikke blot tale om, at adgangen til jagt og fiskeri har en rekreativ værdi, men denne adgang har derudover tillige en meget væsentlig resocialiserende og beskæftigelsesmæssig effekt. Udover, at det vil medføre en betydelig og unødvendig administration, såfremt hver enkelt domfældt skal søge et fritidsjagtbevis for at kunne udøve jagt under sit anstaltsophold, vil det tillige medføre væsentlige indskrænkninger i anstalternes mulighed for at udføre det resocialiserende arbejde, som er af vital betydning for en positiv effekt af et anstaltsophold, idet en del af de domfældte muligvis ikke vil opfylde betingelserne for selv at opnå fritidsjagtbevis. Man kan derfor befrygte, at en indskrænkning i disse muligheder vil medføre en forøgelse af risikoen for recidiv til ny alvorlig kriminalitet for de domfældte, hvilket ikke vil være i det grønlandske samfunds interesse.

Såfremt direktoratet måtte fastholde, at der ikke længere skal kunne udstedes erhvervsjagtbeviser til de grønlandske anstalter, vil dette derfor efter min opfattelse have nogle meget negative konsekvenser, uden at man derved opnår en varetagelse af de formål, som lovgivningen vedrørende jagt og fangst tilsiger. I den forbindelse bør der efter min opfattelse også lægges vægt på, at jagten fra de grønlandske anstalter kun i helt ubetydelig grad har indvirkning på bestandene af de grønlandske fangst- og jagtdyr.”

Jeg har forståelse for at det er forbundet med meget store vanskeligheder for anstalten at imødekomme ønsket fra indsatte i Anstalten ved Herstedvester og indlagte på Amtshospitalet Vordingborg, Grønlænderafdelingen, om at modtage grønlandsk mad. Jeg har forstået det sådan at anstalten – for så vidt det overhovedet er muligt – vil arbejde for at imødekomme ønsket gennem dels de enkelte ansatte, dels de enkelte domfældte.

Jeg går i øvrigt ud fra at arbejdsgruppen der – som nævnt ovenfor under punkt 3.1. – har til opgave at overveje hvorledes der kan etableres en mere struktureret beskæftigelse/aktivering i anstalterne i Grønland, har haft opmærksomheden rettet mod den problemstilling der fremgår af politimesterens brev af 7. november 1996, og – hvis arbejdsgruppen finder det fornødent – retter henvendelse til hjemmestyremyndighederne. Dette har jeg gjort Direktoratet for Kriminalforsorgen bekendt med ved fremsendelse af denne rapport til direktoratet.

Jeg foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet i relation til min inspektion af anstalten.

6. Kriminalforsorgen i Frihed

Kriminalforsorgen har indrettet et kontor i anstalten. Kontoret er bemandet med halvanden person. Herfra forestås den forsorgsmæssige betjening af de domfældte.

Inden for otte dage efter indsættelsen bliver der afholdt en førstegangssamtale mellem den domfældte og Kriminalforsorgen i Frihed, jf. § 2, stk. 2, i anstaltslederens bestemmelser om ordensregler for opholdet i anstalten.

Hvis de domfældte herudover ønsker en samtale med kriminalforsorgen, noterer de en anmodning herom på en seddel der er ophængt i gangen.

Kriminalforsorgen varetager kontakten til socialforvaltningen vedrørende f.eks. spørgsmål om tøj og bolig. Det blev oplyst at kriminalforsorgen på et meget tidligt tidspunkt tager spørgsmålet om bolig efter anstaltsopholdet op med de domfældte. Kriminalforsorgen forbereder i øvrigt løsladelsen.

En gang om måneden afholdes et tværfagligt møde i SSPK-regi.

7. Møde med talsmanden

Under inspektionen havde jeg en samtale med talsmanden for de domfældte hvorunder han rejste de følgende tre spørgsmål.

7.1. Opsparingsmuligheder

Talsmanden oplyste at domfældte ved indsættelsen får at vide at de under afsoningen skal være beskæftigede så de kan spare op og klare sig selv efter afsoningen. I den forbindelse oplyste han endvidere at de domfældte der har beskæftigelse, modtager ca. 1.100 kr. om ugen. Beløbet indsættes på en bankkonto. Af dette beløb betaler de domfældte 450 kr. om ugen til kost og logi. Der udbetales endvidere 360 kr. om ugen til lommepenge, hvorefter der er mulighed for at spare ca. 300 kr. op om ugen. Derimod modtager domfældte der ikke er i arbejde, ca. 240 kr. i lommepenge om ugen. Sådanne domfældte har svært ved at foretage en opsparing der skal sætte dem i stand til at klare sig efter afsoningen.

Anstaltslederen redegjorde under en efterfølgende samtale for udbetalinger til domfældte. Han oplyste at de domfældte der er i beskæftigelse, på tidspunktet for inspektionen betalte 450 kr. om ugen for kost og logi. For disse domfældte var der derfor en opsparingsmulighed på ca. 300 kr. Han oplyste endvidere at domfældte

uden beskæftigelse ikke modtager andre penge end lommepenge på ca. 240 kr. om ugen. De domfældte der er selvforskyldt arbejdsløse, modtager et yderligere reduceret lommepengebeløb. Der opereres ikke med et begreb som løsladelsespenge. Når en domfældt skal løslades, tages der kontakt til socialforvaltningen, der herefter tager over.

Som det fremgår af det der er anført ovenfor under punkt 3.1., blev det under inspektionen oplyst at det er planlagt at forhøje det beløb på 450 kr. som beskæftigede domfældte betaler, til 730 kr. til dækning af kost og logi. For så vidt angår denne udgiftspost, vil der herefter være ens forhold for de domfældte med en deraf følgende ensartet – forstår jeg – manglende mulighed for at spare op.

Så vidt jeg forstår talsmanden, synes utilfredsheden at være begrundet i den vejledning som de domfældte – som oplyst af talsmanden – modtager ved indsættelsen, og ifølge hvilken begrundelsen for deres beskæftigelse skal søges i mulighederne for at opspare penge med henblik på tiden efter anstaltsopholdet.

Efter bestemmelsen i § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 239 af 1. april 1999 om anstaltsophold i Grønland har de domfældte pligt til at påtage sig beskæftigelse efter anstaltens bestemmelse.

Jeg går ud fra at den tidligere ordning med reduceret betaling for kost og logi for domfældte i beskæftigelse og den deraf følgende forbedrede opsparingsmulighed har været tænkt som motivation for at udvirke at så mange domfældte som muligt arbejdede positivt for at være i beskæftigelse. Forpligtelsen til at påtage sig beskæftigelse ses imidlertid ikke begrundet i opsparingsmuligheder, og det er selvfølgelig uheldigt hvis de domfældte er blevet bibragt den opfattelse at deres pligt til at påtage sig beskæftigelse hviler på en sådan begrundelse. Jeg går ud fra at anstalten fremover – også efter en forhøjelse af beløbet til kost og logi – vil være opmærksom på spørgsmålet om vigtigheden af at en given vejledning er klar og ikke kan misforstås.

7.2. Beskæftigelse som fisker

Talsmanden rejste et spørgsmål om de domfældtes muligheder for at være beskæftiget som fisker på både der sejler ud for en længere periode. Han oplyste at en af de domfældte der på tidspunktet for inspektionen var indsat i anstalten, var fisker.

Jeg udtalte at en sådan beskæftigelse med længerevarende fravær fra anstalten næppe kan være i overensstemmelse med et afsoningsforhold, men lovede i øvrigt at undersøge spørgsmålet nærmere.

Anstaltslederen oplyste under den efterfølgende samtale at anstalten kan give tilladelse til udgang der indbefatter én overnatning. Spørgsmål om tilladelse til udgang der omfatter flere overnatninger, afgøres af Politimesteren i Grønland.

Det blev under samtalen aftalt at anstaltslederen eller anstaltspersonalet ville kontakte den pågældende domfældte og sikre at han ikke er i tvivl om reglerne for udgang.

Bestemmelsen i § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland har denne ordlyd:

”I særlige tilfælde kan anstaltslederen tillade, at domfældte på lige fod med andre ansatte har forskudt arbejdstid eller deltager i arbejde, som indebærer nogle dages overnatning i anden by eller om bord på fartøj”.

Politimesteren i Grønland har den 1. april 1999 også fastsat bestemmelser om udgang og udstationering fra anstalterne i Grønland. Af disse bestemmelser fremgår bl.a. følgende:

”§ 1. Når fare for misbrug ikke kan antages at foreligge, kan der meddeles den domfældte tilladelse til udgang fra anstalten for et kortere tidsrum. Under tilsvarende betingelser, og når dette endvidere må anses for formålstjenligt, kan der meddeles den domfældte tilladelse til ophold uden for anstalten (udstationering) til deltagelse i undervisning eller til beskæftigelse hos arbejdsgiver, herunder ved beskæftigelse som fanger eller fisker.

Stk. 2. Tilladelse til udgang, bortset fra udgang i henhold til § 3, meddeles af anstaltslederen eller den, som anstaltslederen bemyndiger hertil. Tilladelse til udgang i henhold til § 3 og til udstationering meddeles af politimesteren.

Stk. 3. ...

Stk. 4. ...

§ 2. Den domfældte kan, når fare for misbrug ikke antages at foreligge, meddeles tilladelse til udgang fra anstalten for et kortere tidsrum med henblik på arbejde, arbejdssøgning eller undervisning uden for anstalten. Tilsvarende kan der meddeles tilladelse til udgang fra anstalten for et kortere tidsrum til deltagelse i fritidsaktiviteter eller foretagelse af besøg mv.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Tilladelse til udgang i henhold til stk. 1 og stk. 2 giver ikke adgang til overnatning uden for anstalten. Anstaltslederen kan dog meddele tilladelse til udgang i forbindelse med arbejde, der indebærer overnatning uden for anstalten i højst 2-3 dage, jf. § 12, stk. 3, i Bekendtgørelse om anstaltsophold i Grønland.

Stk. 4. ...

Stk. 5. ...

§ 3. Politimesteren kan i særlige tilfælde, når fare for misbrug ikke antages at foreligge, meddele tilladelse til udgang for et kortere tidsrum med adgang til overnatning uden for anstalten. ...

Stk. 2. ...”

På baggrund af henvisningen i § 2, stk. 3, i politimesterens bestemmelser om udgang og udstationering fra anstalterne i Grønland til § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland må jeg forstå udtrykket ”nogle dages overnatning” i § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland således at det omfatter overnatninger i højst to til tre dage.

Det er derfor beklageligt at anstaltslederen gav udtryk for at anstalten kun kan give tilladelse til udgang der indbefatter én overnatning, og at spørgsmål om tilladelse til udgang der omfatter flere overnatninger, afgøres af Politimesteren i Grønland.

Som det fremgår af det der er anført ovenfor, blev det under samtalen aftalt at anstaltslederen eller anstaltspersonalet ville kontakte den pågældende domfældte og sikre at han ikke er i tvivl om reglerne for udgang.

For så vidt den domfældte har modtaget en misvisende orientering om anstaltslederens kompetence, henstiller jeg at anstaltslederen snarest muligt korrigerer denne.

Jeg henviser i øvrigt de domfældte der måtte ønske at være beskæftiget ombord på både der sejler ud i perioder der vil omfatte overnatninger i flere end to til tre dage, at søge Politimesteren i Grønland om tilladelse dertil.

Herefter foretager mig ikke mere vedrørende spørgsmålet.

7.3. Anstaltsavis

Talsmanden nævnte at han kunne tænke sig at lave en anstaltsavis. Han havde imidlertid ikke rejst spørgsmålet over for anstaltslederen.

Under den efterfølgende samtale bemærkede anstaltslederen hertil at ideen efter hans umiddelbare opfattelse var god, og at hans holdning til spørgsmålet derfor var positiv.

Jeg har herefter ikke grundlag for at foretage mig mere vedrørende spørgsmålet.

8. Samtaler med domfældte

Jeg havde samtaler med fem domfældte under inspektionen. Samtalerne gav anledning til at jeg i fem tilfælde foretog nærmere undersøgelser. Det viste sig herefter at jeg vedrørende disse – og ved-

rørende de øvrige forhold – ikke kunne foretage mig noget. Samtlige domfældte har efterfølgende skriftligt modtaget enten min stillingtagen til de forhold der blev rejst over for mig under samtalen, eller besked om hvorfor jeg ikke har kunnet foretage mig noget, og så vidt muligt vejledning om den pågældendes muligheder.

9. Samtaler med ansatte

Under inspektionen havde jeg også en samtale med to anstaltsbetjente. Samtalen gav anledning til at jeg efterfølgende foretog enkelte undersøgelser, hvorefter jeg skriftligt meddelte dem at jeg ikke ville foretage mig mere.

10. Andet

Til orientering for anstalten kan jeg oplyse at de domfældte i forbindelse med min inspektion af Anstalten for domfældte i Aasiaat rejste et spørgsmål der vedrører praksis i de grønlandske anstalter for adgang til udgang der omfatter indkøb.

Jeg har i den forbindelse anmodet Politimesteren i Grønland om bl.a. en udtalelse om – efter indhentet redegørelse for praksis i bl.a. Anstalten for domfældte i Qaqortoq – hvorvidt der på området er en ensartet praksis i anstalterne.

Jeg vil senere orientere Anstalten for domfældte i Qaqortoq om min stillingtagen til det spørgsmål der blev rejst af de domfældte i Anstalten for domfældte i Aasiaat.

11. Gennemgang af rapporter

Under inspektionen anmodede jeg om rapportmateriale vedrørende anvendelse af håndjern, anvendelse af magt, anbringelse i enrum og anbringelse i observationscelle samt udskrifter af forhørsprotokollen vedrørende disciplinærforanstaltninger.

Jeg modtog otte rapporter om enrumsanbringelse, en rapport om cellevisitation samt to rapporter om anbringelse i observationscelle.

Ved min gennemgang af rapporterne har jeg navnlig koncentreret mig om hvorvidt proceduren i forhold til de gældende regler er blevet fulgt. Jeg har ved gennemgangen været opmærksom på at de nye regler ikke har været i kraft i særlig lang tid.

Gennemgangen giver mig anledning til følgende:

11.1. Enrumsanbringelse

Jeg har som nævnt modtaget otte rapporter om anbringelse i enrum.

11.1.1. Regelgrundlaget

Regelgrundlaget for enrumsanbringelse består af bekendtgørelse nr. 239 af 1. april 1999 om anstaltsophold i Grønland samt af følgende regelsæt der er fastsat af Politimesteren i Grønland den 1. april 1999: Bestemmelser om adgangen til at anbringe domfældte i de grønlandske anstalter i enrum, bestemmelser om procedureregler i forbindelse med afgørelse om enrumsanbringelse, disciplinære foranstaltninger og overførsel til anden anstalt samt bestemmelser om anvendelse og fuldbyrdelse af disciplinære foranstaltninger.

Efter bekendtgørelsens § 27, stk. 2 og 3, er enrumsanbringelse en disciplinærforanstaltning, der ikendes for et bestemt tidsrum, der fastsættes under hensyn til overtrædelsens art og omfang.

11.1.2. Anbringelse i enrum

11.1.2.1. Foreløbig anbringelse i enrum

Efter § 3 i bestemmelserne om adgang til at anbringe domfældte i de grønlandske anstalter i enrum kan der ske foreløbig anbringelse i enrum – indtil beslutning om endelig enrumsanbringelse kan træffes – hvis der på grundlag af de foreliggende oplysninger eller under hensyn til den udviste adfærd er en begrundet formodning om at den domfældte opfylder betingelserne for anbringelse i enrum.

I fire tilfælde er det anført at den domfældte blev foreløbigt anbragt i enrum. I et tilfælde (rapport af 16. juni 1999) blev den domfældte på grund af beruselse efter arbejdsudgang anbragt i Arresten/Detentionen natten over. I et andet tilfælde (rapport af 1. august 1999) blev den domfældte forsøgt enrumsanbragt på egen celle og på en tom celle, men på grund af trusler og voldsom opførsel overført til observationscelle.

Den domfældte skal snarest muligt orienteres om begrundelsen for den foreløbige enrumsanbringelse og have lejlighed til at udtale sig jf. bestemmelsernes § 3, stk. 2.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af nogen af rapporterne at den domfældte er givet mulighed for at udtale sig, og at der er givet en begrundelse for den foreløbige enrumsanbringelse.

For at sikre at der forholdes i overensstemmelse med kravet i bestemmelsernes § 3, stk. 2, og for at sikre at det er muligt at efterprøve dette, bør det efter min opfattelse fremgå af rapporten at den domfældte har haft lejlighed til at udtale sig, og at den domfældte har modtaget en begrundelse for den foreløbige enrumsanbringelse.

Jeg henstiller at der gennemføres en praksis der sikrer at det nævnte kommer til at fremgå af rapporter.

Hvis foreløbig enrumsanbringelse er iværksat, skal sagen – dvs. afgørelsen af spørgsmålet om hvorvidt der skal ske endelig enrumsanbringelse eller ej – fremmes mest muligt, jf. bestemmelsernes § 3, stk. 3. Efter bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland, § 26, stk. 5, skal disciplinærsager behandles snarest muligt og inden for 24 timer.

Der er i alle tilfælde truffet afgørelse om endelig enrumsanbringelse inden for 24 timer, enten den samme dag eller dagen efter den foreløbige beslutning om anbringelse i enrum.

11.1.2.2. Endelig anbringelse i enrum

Efter § 2 i de ovennævnte bestemmelser kan den domfældte anbringes i enrum såfremt vedkommende på grund af særlige omstændigheder anmoder derom, og pladsforholdene tillader dette. I andre tilfælde kan anbringelse i enrum efter § 2, stk. 2, kun

finde sted såfremt det findes nødvendigt for at forebygge undvigelse eller voldsom adfærd, eller det findes påkrævet for at hindre fortsat strafbar virksomhed, herunder brug af euforiserende stoffer.

Endvidere kan anbringelse i enrum efter bekendtgørelsens § 26, stk. 2, nr. 5, og bestemmelsernes § 2, stk. 3, finde sted såfremt der som disciplinær foranstaltning er truffet bestemmelse herom. I så fald finder politimesterens bestemmelser om anvendelse af fuldbyrdelse af disciplinære foranstaltninger anvendelse på denne form for enrumsanbringelse.

Efter bestemmelsernes § 6 træffes bestemmelse om enrumsanbringelse og om ophør heraf af institutionens vagthavende leder. Politimesteren skal så hurtigt som muligt underrettes om enrumsanbringelsen.

Der er fastsat nogle særlige bestemmelser om procedureregler i forbindelse med afgørelse om enrumsanbringelse. Af disse bestemmelser § 1 fremgår det at der skal tilvejebringes fyldestgørende oplysninger om de forhold der kan lægges til grund for afgørelsen, førend afgørelse om enrumsanbringelse træffes. Hvor afgørelse om enrum kan træffes uden forelæggelse for politimesteren – jf. ovenfor – afgør anstaltslederen eller den som han bemyndiger hertil efter § 1, stk. 2, om afgørelsen kan træffes på grundlag af de foreliggende oplysninger, eller om det af hensyn til klarlæggelse af de nærmere omstændigheder er påkrævet at indhente yderligere oplysninger, herunder at foretage afhøring af personale og indsatte.

Det fremgår af alle rapporterne hvilke oplysninger der er lagt vægt på ved afgørelserne.

Afgørelse om anbringelse i enrum forudsætter efter bestemmelsernes § 2 at den domfældte i fornødent omfang er gjort bekendt med de foreliggende oplysninger, herunder indberetninger og eventuelle afhøringer, samt at den domfældte har haft lejlighed til at udtale sig.

I modsætning til rapporter fra Anstalten for domfældte i Nuuk, hvor alle rapporter om enrumsanbringelse indeholder en indledende tekst hvoraf det fremgår at der er forholdt i overensstemmelse med disse regler, fremgår det ikke udtrykkeligt af de rapporter jeg har modtaget fra Anstalten for domfældte i Qaqortoq, at de domfældte er gjort bekendt med de foreliggende oplysninger, og at de domfældte har haft lejlighed til at udtale sig.

Af flere rapporter fremgår det at den domfældte kan erkende det passerede, hvilket jeg forstår således at den domfældte er blevet gjort bekendt med oplysningerne, og at den domfældte har haft lejlighed til at udtale sig. I andre rapporter er der intet anført herom.

For at sikre at der forholdes i overensstemmelse med kravet i bestemmelsernes § 2 og for at sikre at det er muligt at efterprøve dette, bør det efter min opfattelse udtrykkeligt anføres i rapporten at den domfældte er blevet gjort bekendt med oplysningerne i sagen – herunder indberetninger og evt. afhøringer – samt af den domfældte har haft lejlighed til at udtale sig. Dette kan f.eks. ske ved en standardiseret indledende tekst i rapporten sådan som det sker ved Anstalten for domfældte i Nuuk.

Jeg henstiller at der gennemføres en praksis der sikrer at det nævnte kommer til at fremgå af rapporter.

Efter bestemmelsesnes § 2, stk. 2, skal der før afgørelse om en-
rumsanbringelse træffes, af anstaltslederen (eller den som han
bemyndiger hertil) gøres notat der indeholder en gengivelse af
de omstændigheder, herunder indberetninger og eventuelle for-
klaringer, der kan lægges til grund for afgørelsen. Såfremt der er
sket afhøring af personale eller indsatte, skal der udfærdiges et
notat der gengiver de afgivne forklaringer. Den afhørte skal ha-
ve adgang til at gennemlæse notatet og godkende sin forklaring,
og det skal anføres om godkendelse er sket.

Det er i ingen af de modtagne rapporter skønnet fornødent at fo-
retage afhøring af andre. Der er i øvrigt forholdt i overensstem-
melse med bestemmelsen.

Alle afhøringer skal efter bestemmelsesnes § 2, stk. 3, overværes
af et personalemedlem, og den domfældte kan ved afhøring væl-
ge at lade sig bistå af en anden person.

Det fremgår ikke af nogen af rapportererne at den domfældte har
udtrykt ønske om at lade sig bistå af en anden person.

Jeg går ud fra at den domfældte ikke i nogen af sagerne har fremsat anmodning herom.

Det er i ingen af rapportererne anført hvem der har overværet af-
høringen.

For at sikre at der forholdes i overensstemmelse med denne regel, og for at sikre at det er muligt at efterprøve dette, bør dette efter min opfattelse anføres i rapporten.

Jeg henstiller at der gennemføres en praksis der sikrer at det nævnte kommer til at fremgå af rapporter.

Efter bestemmelsesnes § 2, stk. 4, skal der udfærdiges et notat om den trufne afgørelse. Notatet skal indeholde en gengivelse af de omstændigheder som lægges til grund for afgørelsen. Notatet kan udfærdiges med en henvisning til det i stk. 2 nævnte notat, der i påkommende tilfælde vedhæftes notatet som bilag.

Der er forholdt i overensstemmelse med bestemmelsen i alle rapporter.

Notatet skal endvidere indeholde oplysninger om hvorvidt der er overtrådt bestemmelser og i givet fald hvilke, samt en fyldestgørende begrundelse for afgørelsen.

Der er forholdt i overensstemmelse med bestemmelsen i alle rapporter.

Den domfældte skal efter bestemmelsesnes § 2, stk. 5, altid gøres bekendt med begrundelsen for den trufne afgørelse.

Det er et krav at rapporten indeholder en fyldestgørende begrundelse for afgørelsen jf. umiddelbart ovenfor. I de tilfælde hvor den domfældte underskriver rapporten bliver den domfældte bekendt med begrundelsen for enrumsanbringelsen.

Den domfældte har underskrevet alle de rapporter jeg har modtaget.

Hvor den domfældte ikke vil underskrive rapporten skal den domfældte derimod have en mundtlig begrundelse for afgørelsen. For at sikre at det er muligt at efterprøve at en sådan mundtlig begrundelse er givet, bør det efter min opfattelse anføres i rapporten at dette er sket.

Jeg henstiller at der gennemføres en praksis der sikrer at det nævnte kommer til at fremgå af rapporterne.

Den domfældte kan efter § 2, stk. 6, anmode om en udskrift af det i stk. 4 nævnte notat. Oplysninger kan udelades i den nævnte udskrift i det omfang hensynet til anstaltens sikkerhed eller til enkeltpersoner klart tilsiger dette.

Det fremgår ikke af rapporterne om der er forholdt i overensstemmelse med denne regel.

For at sikre at der forholdes i overensstemmelse med reglen i bestemmelsernes § 2, stk. 6, og at for at sikre at det er muligt at efterprøve dette, bør det efter min opfattelse angives i rapporterne at den domfældte er gjort bekendt med at han kan anmode om en udskrift af afgørelsen.

Jeg henstiller at der gennemføres en praksis der sikrer at det nævnte kommer til at fremgå af rapporterne.

Efter bestemmelsernes § 3 er der mulighed for at klage over en afgørelse om enrumsanbringelse til politimesteren. Politimesterens afgørelse kan påklages til Det Grønlandske Kriminalforsorgsnævn. Den domfældte skal efter § 3, stk. 2, underrettes om

klageadgangen, og dette skal fremgå af det i § 2, stk. 4, nævnte notat.

Dette er en del af rapporternes fortrykte tekst (på såvel grønlandsk som dansk) der er placeret oven over det sted hvor den domfældte skal underskrive rapporten.

11.1.3. Ophør af enrumsanbringelse

Efter § 26, stk. 3 og 4, i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland skal en afgørelse om anbringelse i enrum ske for et bestemt tidsrum der fastsættes under hensyn til overtrædelsens art og omfang. Hvis det skønnes påkrævet at træffe afgørelse om enrumsanbringelse for et tidsrum længere end tre døgn, forelægges spørgsmålet for politimesteren.

Der er i alle sager truffet afgørelse om enrumsanbringelse for et tidsrum af op til to døgn – i størstedelen af tilfældene er der sket enrumsanbringelse for et tidsrum af én dag.

Efter bestemmelserne om adgangen til at anbringe domfældte i de grønlandske anstalter i enrum, § 4, må enrumsanbringelse ikke udstrækkes længere end formålet tilsiger. Hvis den domfældte selv har anmodet om enrumsanbringelse, ophører denne når han på ny er indforstået med ophold i fællesskab.

Af bestemmelsernes § 6 fremgår det bl.a. at afgørelsen om enrumsanbringelsens ophør træffes af institutionens vagthavende leder.

Min gennemgang af rapporterne giver mig ikke anledning til bemærkninger på disse punkter.

De øvrige regler vedrører enrumsanbringelse for et længere tidsrum, og de er derfor ikke relevante her.

11.2. Anbringelse i observationscelle

Jeg har som nævnt modtaget to rapporter om anbringelse i observationscelle. Begge sager resulterede efterfølgende i anbringelse i enrum. De rapporter om anbringelse i enrum der er udarbejdet i denne forbindelse, er gennemgået ovenfor i forbindelse med de øvrige enrumsanbringelsesrapporter.

11.2.1. Retsgrundlaget

Reglerne om anbringelse i observationscelle findes i bekendtgørelsen om anstaltsophold i Grønland og i Politimesteren i Grønlands bestemmelser om anvendelse af observationscelle mv. i de grønlandske anstalter.

11.2.2. Betingelser for anbringelse

Efter bekendtgørelsens § 24 og § 1 i Politimesteren i Grønlands bestemmelser kan domfældte kun anbringes i observationscelle såfremt det skønnes påkrævet for at hindre hærværk, såfremt afgørende hensyn til opretholdelse af ro og sikkerhed i institutionen kræver det, eller såfremt der skønnes at være behov for særlig observation. Anbringelse i observationscelle sker efter regler som er fastsat af politimesteren, jf. § 24, stk. 4.

I den ene rapport er det anført at anbringelse har fundet sted for at hindre hærværk og for at opretholde ro og sikkerhed i institutionen, mens det i den anden rapport er anført at anbringelse har fundet sted for at føre særlig observation.

11.2.3. Begrundelsen for anbringelse

I rapportens rubrik 2 skal der gives en udførlig beskrivelse af forløbet indtil bestemmelse om observationscelleanbringelse træffes. Dette er sket i den ene rapport, mens der i den anden rapport (af 1. august 1999) er henvist til et vedhæftet bilag der indeholder en beskrivelse af handlingsforløbet.

Hvor der ikke er særlige forhold der begrundet anvendelse af bilag bør det foretrækkes at alle oplysninger indføres i rapportens felter, jf. også bestemmelsernes § 5. I den foreliggende rapport er der for mig at se ingen særlig begrundelse for ikke at anvende rapporten.

11.2.4. Magtanvendelse

I den ene rapport (af 1. juni 1999) er det ved afkrydsning angivet at magt har været anvendt, men dette er ikke nærmere uddybet.

Ved gennemlæsning af rapporten har jeg fået det indtryk at magt ikke har været anvendt, og at der derfor er tale om en enkeltstående forkert afkrydsning i rapportens rubrik 6. Dette underbygges af at rubrikken i øvrigt er efterladt tom.

Jeg foretager mig ikke videre vedrørende dette spørgsmål.

I den anden rapport er det angivet at magtanvendelse har fundet sted i form af håndkraft. I rubrik 6 skal magtanvendelsen kort beskrives, og også her henvises der til et vedhæftet bilag. Af dette bilag fremgår bl.a. følgende:

”...

Jeg tog herefter beslutning om at flytte domf. til obs.cellen. Da domfældte satte sig kraftigt til modværg, beordrede jeg ham ilagt håndjern, hvorefter vi fik domfældte pacificeret og flyttet til obs. cellen.

...”

Det anførte om at den domfældte blev ”pacificeret”, er efter min opfattelse ikke en tilstrækkelig beskrivelse af magtanvendelsen. For at sikre at der kun anvendes den tilladte form for magt, bør det efter min mening angives hvori magten består (som i egentlige magtanvendelsesrapporter).

Som anført ovenfor bør dette angives i selve rapporten og ikke i et tilhørende bilag.

11.2.5. Visitation

Efter bestemmelsernes § 3 kan visitation og omklædning foretages såfremt det skønnes påkrævet.

Dette er kun fundet påkrævet i det ene tilfælde.

11.2.6. Kompetence

Efter bestemmelsernes § 2 træffes beslutning om anvendelse af observationscelle af anstaltslederen eller af den han bemyndiger dertil. Dette skal i rapporterne angives ved afkrydsning i rubrik 1. I rubrik 4 skal det angives hvem der har medvirket til anbringelse i observationscelle.

I det ene tilfælde er det angivet at bestemmelse om anbringelse er truffet af vagtleder/funktionær da henvendelse til anstaltsleder/bagvagt ikke kunne afventes. I det andet tilfælde er det angivet at beslutningen er truffet af anstaltsleder/bagvagt.

Det er i begge tilfælde i rubrik 4 angivet hvem der har medvirket til anbringelsen.

I tilfælde hvor beslutning om anbringelse ikke er truffet af anstaltsleder/bagvagt, er det efter bestemmelserne om anvendelse af observationscelle ikke et udtrykkeligt krav – modsat bestemmelserne om anbringelse i sikringscelle – at der sker underretning af anstaltsleder/bagvagt, jf. bestemmelsernes § 2.

Den der underskriver en rapport om anbringelse i observationscelle, står dog inde for at underretning af anstaltsleder/bagvagt er foretaget, jf. rapportens rubrik 8.

Jeg går derfor ud fra at det er anstaltens praksis at der også i sager om anbringelse i observationscelle sker underretning af anstaltsleder/bagvagt.

Ved anbringelse i sikringscelle skal det udtrykkeligt angives hvornår en sådan underretning har fundet sted da denne efter bestemmelsernes § 11 skal ske ”så hurtigt som muligt”. Der gælder ikke et tilsvarende udtrykkeligt krav for anbringelse i observationscelle.

Jeg beder anstalten om en udtalelse om hvilken praksis der følges med hensyn til underretning af anstaltsleder/bagvagt ved observationscelleanbringelse.

11.2.7. Observationsarket

11.2.7.1. Lægetilsyn

Efter bestemmelsernes § 4 skal læge tilkaldes hvis der er konkret mistanke om sygdom eller hvis den domfældte selv begærer lægehjælp. Det skal på observationsarket for observationscelleanbragte i rubrik 3 angives hvorvidt lægetilsyn er skønnet nødvendigt.

I den ene rapport er det angivet at lægetilsyn er skønnet nødvendigt, mens det i den anden rapport er angivet at lægetilsyn ikke er skønnet nødvendigt.

I den rapport hvor lægetilsyn er skønnet nødvendigt, er det angivet at læge har været tilkaldt på personalets foranledning kl. 21.40. Den domfældte blev anbragt i observationscellen kl. 21.00. Det er anført på observationsarket at spørgsmålet om lægetilsyn blev forelagt den fungerende distriktslæge, der ud fra de givne oplysninger ikke skønnede det nødvendigt at tilse den domfældte.

Det er angivet at personalet har skønnet lægetilsyn nødvendigt, dvs. på grund af konkret mistanke om sygdom, jf. bestemmelsernes § 4.

I tilfælde hvor personalet i forbindelse med en observationscelleanbringelse skønner det nødvendigt at der sker lægetilsyn, forekommer det mig uheldigt at tilsynet ikke gennemføres, men at der afstås herfra alene på baggrund af telefonisk kontakt mellem personalet og lægen.

Jeg henstiller at der tages kontakt mellem ledelsen af anstalten og distriktslægen med henblik på at indgå aftale om at lægetilsyn som helt altovervejende hovedregel sker i de tilfælde hvor personalet skønner det fornødent. Hvis der måtte opstå fremtidige situationer hvor personalet skønner at lægetilsyn er nødvendigt, men hvor distriktslægen ikke finder det nødvendigt, bør der gøres notat i rapporten om den begrundelse som distriktslægen måtte give for ikke at efterkomme anmodningen om lægetilsyn.

11.2.7.2. Observation

Efter bestemmelsernes § 6 skal den domfældte under ophold i observationscellen jævnligt tilses af personalet, og enhver der tilses den pågældende, skal foretage notat på et observations-skema. Notatet skal indeholde oplysning om tidspunktet for tilsynet samt oplysning om den pågældendes tilstand, herunder eventuelle bemærkninger om behovet for at opretholde anbringelsen.

Det er ikke nærmere præciseret hvad der skal forstås ved ”jævnligt”. I det ene tilfælde er tilsyn foretaget med 20 til 30 minutters mellemrum. I det andet tilfælde har tilsyn konsekvent været afholdt med ca. én times mellemrum.

Jeg går ud fra at anstalten fastsætter tidsintervallet mellem de enkelte tilsyn ud fra et skøn over den domfældtes tilstand, og at det er dette der begrunder forskellen i intensiteten af de foretagne tilsyn. I almindelighed bør der ikke gå mere end ca. en time mellem tilsynene.

I alle tilfælde er der gjort notat om tidspunkterne for tilsyn og om den domfældtes tilstand og lignende.

11.2.7.3. Underskrift

Observationsarket for anbragte i observationscelle indeholder i rubrik 4 et krav om underskrift for udfyldelse af punkterne 1 til 3 (om anbringelsesgrundlag, iværksættelsestidspunkt og lægetilsyn) samt om tidspunktet for underretning af anstaltsleder eller bagvagt.

I begge rapporter er der angivet såvel tidspunkt som underskrift for udfyldelse af observationsarket.

11.2.8. Ophør

Ophold i observationscelle må efter bestemmelsesens § 19 ikke udstrækkes længere end det skønnes absolut påkrævet.

Varigheden af indsættelse i observationscelle ligger i de rapporter som jeg har modtaget, på henholdsvis halvanden og seks timer.

Beslutning om ophør af observationscelleanbringelse træffes af anstaltslederen eller den han bemyndiger hertil, jf. bestemmelsesens § 19, stk. 2.

I begge tilfælde er det angivet at bestemmelse om ophør er truffet af en bemyndiget.

11.3. Visitation

Jeg har som nævnt modtaget én rapport om visitation. Rapporten, der vedrører visitation af den domfældtes celle, giver mig ikke anledning til bemærkninger.

12. Opfølgning

Jeg beder om at Anstalten for domfældte i Qaqortoq sender de udtalelser som jeg har bedt om, tilbage gennem Politimesteren i Grønland og Direktoratet for Kriminalforsorgen, som jeg ligeledes beder om udtalelser.

Jeg beder om at politimesterens udtalelse (pkt. 4.7.) sendes til mig gennem Direktoratet for Kriminalforsorgen, som jeg ligeledes anmoder om en udtalelse.

13. Underretning

Denne rapport sendes til Anstalten for domfældte i Qaqortoq, Politimesteren i Grønland, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Det Grønlandske Kriminalforsorgsnævn, Folketingets Retsudvalg og de domfældte i anstalten. Rapporten vil i en grønlandsk udgave blive eftersendt til anstalten.

Inspektionschef
Lennart Frandsen